

ЛУДЪ ГИДИЯ

*

«Криво седи, право съдѹ,
Старъ кадия: —
Не оставя на миръ село
Лудъ гидия!

Не е лудо като други
Отъ селото, —
Тамбура му яворова
На бедрото.

Рано утромъ младъ гидия
Почва леко,
Свири леко, а се чуе
Надалеко;

Надалеко по полето
До жътварки, —
Сърпи пущатъ и зафърлятъ
Паламарки.

Плясватъ съ рѹце и залавятъ
Хоро вито, —
Извиха се, изтъпкаха
Златно жито . . .

Дойде пладне, лудо младо
Не почива,
Колко свири, толкозъ повечъ
Зле отива:

Че се чуе до невести
На реката, —
Те забравятъ бухалките
И платната,

Та на хоро се залавятъ
Пощурели; \overline{m}
Дойде порой и одвлече
Платна бели . . .